

50 ножъ-тъ? И единъ отъ тѣхъ ^аудари первосвященниковъ-тъ рабъ, и отрѣза му
 51 десно-то ухо. А Иисусъ отговори и рече: Оставѣте до тука; и допрѣ ся до ухо-то
 52 му и го исцѣли. И ^ирече Иисусъ на первосвященници-тъ и на войводи-тъ на храмъ-тъ и на старѣйшины-тъ, що бѣхъ дошли
 53 върхъ него: Като на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы? Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ-тъ и не прострѣхте рѣцѣ на мене. Но ^итова е вашъ-тъ часъ, и власть-та на тъмнинъ-тъ.
 54 И като го ^ихваняхъ, заведохъ го и въведохъ го въ домъ-тъ на первосвященника. А ^иПетръ идѣше вслѣдъ ^инего отъ
 55 далечъ. И ^инаклали бѣхъ огнь на срѣдъ дворъ-тъ та бѣхъ насѣдали, и Петръ сѣдѣше между тѣхъ. И вижда го една служыня че сѣди до огнь-тъ, вгледа ся въ
 56 него, и рече: И тойзи бѣше съ него. А той ся отрече отъ него, и рече: Жено, не го знайхъ. И ^ислѣдъ малко другъ ^иединъ
 57 го видѣ, и рече: И ты си отъ тѣхъ. А Петръ рече: Человѣче, не съмъ. И ^икато ся миѣхъ до единъ часъ, другъ нѣкой
 58 потвърдяваше и казуваше: Наистинъ и тойзи бѣше съ него; защото е Галилеянинъ. А Петръ рече: Человѣче, не знайхъ
 59 като казувашъ: и тозъ часъ още като говорѣше той, пѣтель-тъ пѣя. И обърнъ ся Господь та погледнъ Петра; ^ии смъсли
 60 Петръ рѣчь-тъ Господнѣхъ, що му рече: ^иЧе прѣди да пѣе пѣтель-тъ, ще
 61 ся отречешъ отъ мене триждъ. И излѣзе Петръ възъ и плака горко.
 62 И ^имѣжѣ-тъ които държехъ Иисуса, ругаяхъ му ся и го бяхъ. И като го прикрывахъ удрахъ го по лице-то, и го
 63 пытахъ и казувахъ: Проречи, кой е що та удари. И други много хулы казувахъ
 64 върхъ него.
 65 И ^икато съмнъхъ, ^исѣбрахъ ся старѣйшины-тъ народни, первосвященници-тъ и книжници-тъ, та го заведохъ на съборъ-тъ си. И ^иму рекохъ: Кажи ни, ^иты ли си Христосъ? И рече имъ: Ако вы кажъ, нѣма да повѣрвате; А ако ^ивы пытамъ, не ще ми отговорите, нито ще ^имя пуснете.
 66 ^иОтъ нынѣ Сынъ человеческый ще бѣде сѣдящъ отъ десно на силъ-тъ Божіихъ.
 67 И венцы-тъ рекохъ: Ты прочее Сынъ Божій ли си? А той имъ рече: ^иВы казувате ^иправо че съмъ азъ. А ^итъ рекохъ: Що ни трѣбува още свидѣтельство? зашто
 68 нѣй сами чухмы отъ уста-та му.

1 И ^истанъ всичко-то имъ множество, и заведохъ го при Пилата. И начиняхъ да го обвинявать, и казувахъ: Тогова го намѣрихмы че ^иразвращава народъ-тъ, и не
 2 оставя да даватъ данъ на Кесаря, и ^иказува себе си че е Христосъ ^и(помазанникъ), царь. А ^иПилатъ го попыта, и рече: Ты ли си царъ-тъ Іудейскый? А той отговори
 3 и рече му: Ты ^иправо казувашъ. И Пилатъ рече на первосвященници-тъ и на народъ-тъ: Азъ не намѣрувамъ ^иникоѣхъ винъ
 4 въ тогозъ человекъ. А тѣ насилувахъ, и казувахъ: Че смущава народъ-тъ, понеже поучава по всякъ Іудей като е на-
 5 чинъ отъ Галилеѣхъ до тука. А Пилатъ, като чу Галилеѣхъ, попыта, да ли е Галилеянинъ человекъ-тъ. И като разбра че
 6 е ^иотъ Иродовъ-тъ държавъ, проводи го до Ирода, който бѣше и той въ Іерусалимъ прѣзъ тыя дни.
 7 А Иродъ като видѣ Иисуса възрадува ся много; защото ^иищѣше отдавна да го види, ^ипонеже слушаше много ^иработи за него; и надѣяше ся да види нѣкое зна-
 8 меніе да става отъ него. И пыташе го съ много рѣчи; но той му нищо не отговори.
 9 А первосвященници-тъ и книжници-тъ стоехъ та го обвинявахъ силно. Но ^иИродъ съсъ свои-тъ си войны слѣдъ като го унищожи и му ся поруга, облѣче го въ дрехъ свѣтлѣхъ, и проводи го пакъ на
 10 Пилата. ^иВъ онзи день Пилатъ и Иродъ ся спрѣтелихъ по между си; защото исперво имахъ враждинъ по между си.
 11 А ^иПилатъ свыка первосвященници-тъ, и начиницы-тъ и народъ-тъ, И рече имъ: ^иДоведохте ми тогозъ человекъ, като че
 12 отвращава народъ-тъ; и ето, ^иазъ прѣдъ васъ го испытахъ, и не намѣрихъ въ тогозъ человекъ ни еднъ винъ отъ колкото
 13 го обвинява. Нито пакъ Иродъ ^инамѣри; защото вы пратихъ до него; и ето нищо
 14 достойно за смъртъ нѣма да е сторилъ. ^иИ тѣй, ще го накажъ и ще го пуснъхъ. ^иА
 15 нуждъ имаше да имъ пуща на всякой праздникъ едного ^иотъ заплѣтъ-тъ. Но
 16 ^ивенцы изедно изывахъ и казувахъ: Махны тогозъ, а пусни ни Варавъхъ: Който за нѣкоѣхъ размирихъ шо бѣше станъла
 17 въ градъ-тъ, и за убійство, хвърленъ бѣ въ тъмницъхъ. И пакъ възгласа Пилатъ и
 18 искаше да пусне Иисуса. А тѣ выкахъ и казувахъ: Распи ^иго, распи ^иго. А той

з Мат. 26; 51. Мар. 14; 47.
 и Мат. 26; 55. Мар. 14; 48.
 и Іоан. 12; 27.
 к Мат. 26; 57.
 л Мат. 26; 58. Іоан. 18; 15.
 м Мат. 26; 69. Мар. 14; 66.
 н Іоан. 18; 17, 18.
 и Мат. 26; 71. Мар. 14; 69.
 о Іоан. 18; 25.
 о Мат. 26; 73. Мар. 14; 70.

иоан. 18; 26.
 н Мат. 26; 75. Мар. 14; 72.
 р Мат. 26; 34, 75. Іоан. 13; 38.
 с Мат. 26; 67, 68. Мар. 14; 65.
 т Мат. 27; 1.
 з Дѣян. 4; 26. Вижъ и 22; 5.
 ф Мат. 26; 63. Мар. 14; 61.
 а Мат. 26; 64. Мар. 14; 62.
 в Евр. 1; 3, 8; 1.
 и Мат. 26; 64. Мар. 14; 62.
 ч Мат. 26; 65. Мар. 14; 63.

—
 а Мат. 27; 2. Мар. 15; 1. Іоан. 18; 28.
 б Дѣян. 17; 7.
 в Вижъ Мат. 17; 27. 22; 21.
 г Мат. 12; 17.
 д Іоан. 19; 12.
 е Мат. 27; 11. 1 Тим. 6; 13.
 з 1 Пет. 2; 22.
 ж Гл. 3; 1.
 з Гл. 9; 9.

и Мат. 14; 1. Мар. 6; 14.
 и Іса. 53; 3.
 к Дѣян. 4; 27.
 л Мат. 27; 23. Мар. 15; 14.
 м Іоан. 18; 38, 39; 4.
 н Ст. 1, 2.
 и Ст. 4.
 о Мат. 27; 26. Іоан. 19; 1.
 п Мат. 27; 15. Мар. 15; 6.
 и Іоан. 18; 39.
 р Дѣян. 3; 14.